

НЕБЕСНА КРИНЦЯ

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 5 (132)
травень 2024 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

Усі християни на п'ятидесятний день після Пасхи святкують визначну, можна навіть сказати глобальну подію, яка відбулася невдовзі після Господнього Вознесіння, – День сходження Святого Духа на землю. Це свято зазвичай називають Трійцею або П'ятидесятницею. Але як би його не називали, воно мало вирішальний вплив на подальшу долю людства. Це була завершальна подія у Божій справі відкуплення людей від гріха через Божого Сина Ісуса Христа. Ми всі знаємо, що гріх зруйнував життя на землі, принісши людству багато страждань та смерть. Але Бог у Своїй любові до людей дав усім надію на звільнення та спасіння від гріха і смерті через Свого Сина. Багато старозавітних біблійних пророків звіщали майбутнім поколінням про Відкупителя, Якого пошле Творець світу наприкінці часів. Дві тисячі років тому, коли виповнився визначений час, Отець послав Свого Сина на землю у людському тілі, щоб звершити споконвічний Божий задум.

Першою подією втілення цього плану було народження Ісуса Христа через діву Марію. Саме тому ми щороку відзначаємо Різдво Спасителя. Через Своє життя і служіння Христос показав людям Божу любов, характер Небесного Отця та всемогутність Божого Царства. Наступна подія – це смерть Божого Сина на Голгофському хресті за гріхи усього людства та Його Воскресіння із мертвих. Суть усієї Євангелії коротко можна сформулювати наступним чином: Божий Син помер за наші гріхи і воскрес для нашого виправдання. Але через сорок днів після Воскресіння Христос на очах Своїх учнів вознісся на небо до Отця. І, здавалося б, учні та апостоли залишилися одні на землі. Та перед Вознесенням Господь пообіцяв, що пошле їм Утішителя, Духа Істини, який постійно перебуватиме із ними, наставлятиме на всяку істину та даватиме силу для служіння Богу. В день святкування старозавітного свята П'ятидесятниці була виконана Божа обітниця, – Дух Святий зійшов на землю. Зійшов не на якийсь певний час, а щоб перебувати постійно на землі. Навіщо було посылати Святого Духа на землю? Без дії Святого Духа неможливе ні покаяння, ні спасіння людей, ані збудова Христової Церкви.

Перед Вознесенням Господь казав учням: «Дана мені всяка влада на небі й на землі. Тож ідіть і навчіть всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх додержувати все, що Я заповідав вам. І ось Я з вами по всі дні до кінця віку!» (Мт. 28:18–20). А в Діях Святих Апостолів у першому розділі записані такі слова Ісуса до учнів: «Ви ж будете охрещені Духом Святим через декілька днів.»; «Та ви приймете силу, як зійде на

ДЛЯ ВАС ЦЯ ОБІТНИЦЯ!

вас Дух Святий, – і будете про Мене свідкувати в Єрусалимі й у всій Юдеї та Самарії і до краю землі.» (Дії 1:5, 8). Усе це виконалося на свято юдейської П'ятидесятниці, – свята першого врожаю, на який зі всієї країни сходилися люди до Єрусалиму. Через хрещення Духом Святим учні Ісуса отримали силу, щоб свідчити про Господа Спасителя усім людям. Сходження Духу Святого на апостолів мало також і фізичні прояви та привернуло увагу всього народу, який прийшов на свято до Єрусалиму. Дух Святий наділив апостолів здатністю звіщати про Бога мовами усіх тих народів, які прибули на Свято П'ятидесятниці до столиці. Фактично, у той день народилася Церква Христова, яка одразу ж провела перше в історії євангелізаційне служіння. Апостол Петро звернувся із словом, натхненним від Духа Святого, до усього народу. Його проповідь про Христа торкнулася сердець багатьох людей. Написано, що вони розчулилися серцем і стали запитувати у Петра і апостолів: «що ж нам тепер робити?» Петро відповів: «Покайтесь, і нехай охреститься кожний із вас в ім'я Ісуса Христа на прощення гріхів, – і приймете дар Святого Духа. Бо для вас ця обітниця, і для дітей ваших, і для всіх далеких, скільки їх покличе Господь Бог наш.» (Дії 2:38, 39). І того дня завдяки потужній дії Святого Духа увірували в Господа Ісуса близько трьох тисяч людей.

Так створювалася і зростала на землі Церква Ісуса Христа, – від Єрусалиму по усій Юдеї, потім – по території інших країн Римської імперії і, згодом, по всьому світу. Зараз, напевно, не існує на землі такої країни, у якій би не було християн – послідовників Ісуса Христа. Вони є навіть у тоталітарних країнах, де жорстоко переслідують та вбивають християн, але для Слова Божого немає ані меж, ані перешкод. Усе це відбувається на землі завдяки дії Святого Духа.

Слова проповіді апостола Петра, які

відкривали шлях до спасіння учасникам свята П'ятидесятниці, є актуальними і сьогодні для кожного жителя землі. Апостол навчав, що перший крок на шляху до Бога – це почути Слово Боже і прийняти його вірою. Усі люди, що перебували в Єрусалимі на святі П'ятидесятниці, почували через проповідь апостола Петра Боже звернення до них. Але ті, які повірили цим словам, стали запитувати апостолів: «що нам далі робити?». Петро відповів, що потрібно покаятися, хреститися в ім'я Господа Ісуса Христа для прощення гріхів, і тоді вони зможуть прийняти дар Святого Духа. Тобто, другий необхідний крок – це покаятися у гріхах. Покаяння – це особисте усвідомлене рішення людини, її особистий вибір слідувати за Христом, початок нового життя. Тому у покаяння завжди є плоди, тобто результати. Якщо немає рішення змінити своє життя, то воно і не зміниться. Саме тому, коли деякі люди приходили до Івана Хрестителя, він відмовлявся їх хрестити по причині того, що в них не було покаяння. Він казав їм: «принесіть достойний плід покаяння». Якщо нема видимого результату, плоду, то й немає самого покаяння. Через те покаяння – це не просто звершення якоїсь традиції чи ритуалу. Людина може повторити слова молитви покаяння, але якщо вона не має віри і усвідомлення того, що вона живе у гріху, то вона і не може змінитися відповідно до Слова Божого і послідувати за Богом. Тому Петро і закликав, – «Покайтесь!» Наступний, третій крок, – «нехай хреститься кожний із вас в ім'я Ісуса Христа для прощення гріхів». Мова йде про водне хрещення, – свідчення віри в те, що Ісус є Христос, тобто Спаситель Світу. Апостол Петро писав про хрещення, що це «не обмиття тілесної нечистоти, а обітниця Богові доброї совісті» (1 Пет. 1:21), яка спасає нас воскресінням Ісуса Христа. Щоб піти на такий крок, прийняти водне хрещення, людина повинна

мати віру. Якщо такої віри немає, то хрещення не має сенсу. Хрещення – це свідчення віри людини. А якщо до хрещення і під час хрещення віра була відсутня, то і в самому хрещенні немає змісту, бо хрестяться в ім'я Ісуса Христа: «І скільки вас у Христа хрестились, – у Христа зодягнулися» (Гал. 3:27). А отримання дару Святого Духа – це вже четвертий етап у житті християнина. Тобто, людина, яка не увірвала щиро в Ісуса Христа, як Господа, не може прийняти дар Святого Духа. І хоч вона може формально вважати себе християнином, їй насправді немає що святкувати на Трійцю, бо вона не може бути співучасником Божої обітниці Святого Духа.

Христос навчав учнів: «Не прийде Царство Боже помітно, ані казатимуть: «Дивись, ось воно», або: «Дивись -там!» Бо Царство Боже – у вас усередині!» (Лк. 17:20, 21). Що означає вираз Царство Боже? В буквальному розумінні це повна влада Бога. Поки ми не бачимо цього на землі, але у житті окремо взятої людини, яка присвятила своє життя Ісусу Христу, це виконується. Божою метою було побудувати у цьому світі зла свою державу – Церкву Христову, яка не буде жити за законами цього світу, а буде підкорятися Божим Законам. Через те в Біблії написано за Церкву, що ворота пекла не зможуть її здолати. Ми знаємо з історії церкви, яку дорого ціну довелось заплатити багатьом поколінням християн за свою вірність Богу. Але що б диявол не робив, він не зміг знищити Церкву. Єдине, що від'єднує християнина від Тіла Христового, яким являється Церква, – це гріх. Якщо людина прийняла дар Духа Святого, то невже це означає, що вона ніколи не згрішить? Звичайно ж ні! Слово Боже відверто каже, що духовна війна йтиме аж до моменту повернення Ісуса Христа на землю. Але коли духовна людина згрішає, то вона кається, а не озлоблюється. В тому-то і різниця між праведною і нечестивою людиною. В Слові Божому сказано, що праведник сім раз впаде, але встане. А безбожний у своєму падінні падає все нижче і нижче. За таких людей написано, що вони г'ють гріх, неначе воду.

Бог не хоче, щоб ми жили у гріху. Його бажання – освятити нас через віру в Ісуса Христа. Дар Святого Духа дається кожному, хто увірував, як завдаток спасіння і вічного життя із Богом. «Для вас ця обітниця», – звертається Творець до кожної людини. Але Він не примушує нікого, а дає право вибору. Нехай Бог благословить кожного нашого читача почути і зрозуміти слова Божого заклику, щоб покоритися Богу і бути співучасником у прийнятті Його дорогоцінного дару Святого Духа

Павліна Снівак

ПІДНЕСЕННЯ В НЕБЕСА

«Ісус, Який був узятий від вас на небо, повернеться.
І це буде так само, як ви бачили, коли Він вознісся на Небеса»
(Дії 1:6-11).

Кожного дня ми чуємо про загибель та кровопролиття, про смерть та каліцтво, про страждання та муки людей. Війна не жаліє нікого, люди гинуть щодня, але залишається з нами надія. Надія на краще, що смерті не буде, а лише життя в радості та в мирі, без хвороб і страждань. Надія на прихід Ісуса, Який відновить мир та правду на землі Своїм правлінням.

З того часу, як перша людина згрішила проти Творця, смерть ввійшла в наше земне життя, отримавши владу над тілом. На протязі багатьох тисячоліть люди умирають, тому що виконується Божий наказ і душа переходить в інший вимір життя, а тіло повертається назад в землю. «Добуватимеш хліб у поті лиця свого, аж доки не помреш і не станеш знову землею. Бо створений був із неї. Через те, що зробив Я тебе з пороку земного, станеш знову ним, коли помреш» (Бут.3:19). Ці слова були адресовані Господом Богом Адаму після його гріхопадіння і стосуються всього роду людського. Немає такої людини в історії людства, що unikнула б вироку Божого, навіть ті, яких воскресив Христос, чи учні Його, все одно помирили вдруге, як і інші люди.

Є лише декілька свідчень в Святому Письмі, де людина не побачила смерті, так що її тіло не повернулося назад в землю. Це були особливі люди, яким Бог дав unikнути смерті і живими піднятися на небо. Звичайно, людське тіло не здатне фізично витримати надвисокий тиск та нестачу кисню в повітрі без спеціального обладнання, але Богу все під силу. Той, Хто підняв Ісуса на небеса в оновленому та досконалому тілі, зробив це і з цими святими людьми.

Першим, за кого згадає Біблія, був чоловік на ім'я Єнох: «Єнохові було шістдесят п'ять років, коли в нього народився син, і назвали його Мефусаїлом. Після народ-

ження Мефусаїла Єнох жив у згоді з Богом триста років. І мав він іще синів і дочок. Єнох прожив усього триста шістдесят п'ять років. Тож ходив Єнох із Богом і раптом зник, бо забрав його Бог» (Бут.5:21–24). Автор цього вірша жодним чином не помилився в тому, що Єнох прожив усього триста шістдесят п'ять років, тому що насправді Бог забрав його ще в доволі молодому віці в порівнянні з іншими людьми того часу, які проживали майже тисячоліття. Люди, що жили до всесвітнього потопу, дуже відрізнялися від сучасних людей своєю силою, здоров'ям, витривалістю, розумом, зростом та тривалістю життя. Підтвердженням цьому є численні знахідки в археології, над якими вчені і досі ламають голову, а також Біблія, що знайомить нас з дуже цікавими подіями в історії людства. Слово Боже небагато згадує про Єноха, але цього було цілком достатньо для Бога, щоб перенести його живим до Себе. Єнох жив у згоді з Богом і, як сказано в посланні до євреїв, «Завдяки вірі Єнох був перенесений Богом до іншого життя, не спізнавши смерті. І ніхто не міг знайти його, бо ж Бог забрав його, адже до перенесення він догодив Господу» (Євр.11:5).

Чому Бог вирішив передчасно забрати Єноха до Себе, ми не знаємо і Біблія про це замовчує, але можна зробити припущення, що Бог зберіг його від зла, яке на той час заповнило землю. Так само повстає інше питання: чому Бог занурив весь земний світ під воду, і що так сильно розгнівало Творця, щоб погубити перший світ? Ось що про це говорить Слово Боже: «Людей ставало все більше й більше на землі. І було базато в них дочок. Побачили сини Божі, що ті вродливими були, та й почали брати з ними шлюб, хто яку подобав. І мовив тоді Господь: «Дух Мій не завжди перебуватиме в людях, бо тіла їхні тлінні. І житимуть вони лише сто двадцять років». Сини Божі пізнали люд-

жим доводиться проходити різні періоди. В кожному з них ми потребуємо Господа і лише з Ним можемо гідно пройти будь-яке випробування... І не лише пройти, а й набутти тих якостей, задля яких Творець і допускає певні обставини. Ніщо не відбувається просто так... І як ми знаємо, воля Божа є благою стосовно нас. Вона може абсолютно не співпадати із нашою власною, але це ніяк не применшує її досконалість. Згадаємо Йосипа, прекрасного героя з книги Буття... Його продали рідні брати у рабство, оскільки заздрили йому. Він став управителем в домі начальника царської сторожі і, несучи вірно службу, опинився у в'язниці. Лише увійти собі: живучи вірним як Богу, так і власним обов'язкам, отримувати натомість лиш гіркоту та приниження. Значна частина життя Йосипа аж ніяк не нагадує нам успіх. Проте, пройшовши вірно ці важкі етапи, він став спасінням для всього свого дому і навіть краю, де опинився. Він пройшов. І ти пройдеш, друже! Якщо нині ти в скрутному становищі та втрачаєш надію, пригадай, що ти не сам. І є Той, Хто любить тебе та здатний визволити від усякої біди. Пригадаймо Давида. Великий цар. Людина з надзвичайним серцем. Недосконалий, як і всі ми. Але наскільки міцно він тримався за Бога! Коли вже не було ніяких надій, його серце було впевненим в Бозі! Ось як писав Давид:

сських жінок, а ті народили їм дітей. В ті часи (і пізніше) на землі жили нефілими. Вони були воїнами давніх часів, славетними людьми. Господь побачив, що люди на землі сповнені зла, що думають лише про лихе. І пошкодував Бог, що створив людей на землі. І засмутився Він у серці Своєму. І промовив тоді Господь: «Я зітру з лиця землі людей, яких створив. Я знищу не тільки всіх людей і всіх тварин, але й усе, що плазує по землі та всіх птахів небесних. Я так шкодую, що створив їх». І зіпсувалася земля в очах Божих. Запанувало на ній насильство. Поглянув Бог на землю. Вона була загублена людьми, які занепастили й життя свої» (Бут.6:1–12). Перший світ заповнило зло небачених масштабів, земля потонула в насильстві, так що Бог змушений був покласти цьому край.

Другою людиною, яка не зазнала смерті, був єврейський пророк на ім'я Ілля. Він жив під час царювання царя ізраїльського Агава та його дружини Єзевел, доньки Сидонського царя. Це був один з найбільш безбожних царів в Ізраїлі: «Ніколи не було такого чоловіка, як Агав, хто продався б, щоб чинити зле в очах Господа, його підітовхнула на це його дружина Єзевел. Він поводився як найбридкіше, поклоняючись бовванам, як аморійці, що їх Господь вигнав перед Ізраїлем» (1-е Цар.21:25–26). Агав та Єзевел зробили велике зло в Ізраїлі, відвертаючи народ від поклоніння Господу, та більше того – вони вбивали пророків Господніх, щоб більше ніхто не згадував Боже ім'я. Божий пророк Ілля був змушений наодинці боротися з нечестям та поклонінням бовванам, яке швидко поширювалося на весь край. З допомогою Божою він зумів довести людям, що Господь є Бог, а боввани то лише витвір рук людських. Таким чином, йому вдалося винищити всіх брехливих, ідолоських пророків. «Тож Єзевел послала посланця до Іллі сказати: «Нехай я матиму справу з богами, нехай мене покарають вони, якщо завтра до цього часу я не зроблю твое життя таким же, як у когось із них». Ілля злякався і втік, щоб врятувати своє життя. Коли він пішов до Беєршеби в Юдеї, то залишив там свого слугу, а сам тим часом пішов на день блукати пустелею. Він підійшов до ракити, сів під нею і молився, щоб умерти. «Годі з мене, Господи, – сказав він. – Візьми

мое життя. Я не кращий від своїх пращурів». Потім він ліг під деревом і заснув. І слово Господнє було йому: «Що ти тут робиш, Ілле?» Він відповів: «Я дуже потерпів за Господа Бога Всемогутнього. Ізраїльтяни відмовилися від Твого Заповіту, зламали Твої вітарі й віддали мечу Твоїх пророків. Я єдиний, хто залишився, і тепер вони хочуть убити й мене» (1-е Цар.19:2–10). Після цих слів Бог наказав Іллі віднайти Елішу і помазати його замість себе в пророки, а Ілля невдовзі був піднесений вогняною колісницею в небо.

Можливо не всі знають за Єноха чи Іллію, але точно чули чи знають про Ісуса Христа, Сина Божого. Той, Хто віддав життя за людей, але воскрес, бо смерть не мала влади над Ним через Його безгрішність. Він також був піднесений на небеса, щоб стати першим, прокласти нам шлях, щоб кожен віруючий в Нього не загинув, але мав життя вічне поруч з Христом. В Ньому ми також маємо надію після смерті на воскресіння, а хто живим зустрічатиме прихід Христа – на піднесення на зустріч Йому, щоб завжди перебувати з Ним. Апостол Павло пише слова надії, адресовані кожному, хто чекає і любить Ісуса Господа: «Ми хочемо, щоб ви знали, брати і сестри, щоб ви не сумували за тими, хто помер, як ті люди, хто не має надії. Бо коли ми віримо, що Ісус помер, а потім воскрес із мертвих, то ми віримо і в те, що Бог так само поверне з Ісусом і тих, хто помер.

І те, що ми кажемо вам зараз є Посланням Божим: ми, хто все ще житиме під час пришествія Господнього, приєднаємося до Нього, але звісно, ми не будемо попередю померлих. Та коли голосно пролунає наказ Архангела і просурмлять Божі сурми, то Господь сам зіjde з небес, і ті, хто помер в Христі, воскреснуть першими. Після цього ми, хто лишились живими, будемо піднесені на хмари разом із померлими, щоб зустрітись з Господом на небесах. Отже, ми будемо з Господом вічно. Тож втішайте одне одного цими словами» (1-е Сол. 4:13–18).

Отже, маючи надію, не сумуймо через несправедливість та важкість земного життя. Воно тимчасове, все погане рано чи пізно скінчиться, а вічність з Христом, де немає ні горя, ні сліз, не скінчиться ніколи. Наше спасіння лише в Ісусі Христі!

Скобелев Костянтин

СПОКІЙ СЕРЕД БУРІ

Спокій... Часом видається, що цей стан є абсолютно недосяжним. Особливо, враховуючи трагічні обставини, в яких перебуває український народ та всі біди, що огортають народи Землі.

І на що ж нам сподіватися? Де віднайти прихисток від усіх тривожних новин, від котрих стискається серце?

Вочевидь, сподівання багатьох людей виявилися ілюзорними, примарними та крихкими. Певно, багато хто переглянув свої цінності, зіштовхнувшись із викликами теперішнього часу. Один мудрий чоловік сказав, що в нашому житті неодмінно розійдеться все, що не має основи у Христі.

Будь-яка наша надія на фінансові спроможності, розум, хитрість, власні сили або ж інших людей неодмінно розіб'ється об скелі життєвих проблем.

«Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки.» (Приповісті 3: 5-6)

Більше того, намагання віднайти справжній сенс буття в матеріальному, у задоволенні, у самовдосконаленні чи навіть у людських стосунках ніколи не зможе повністю задовільнити нашу глибинну потребу в стосунках із Живим Богом. Що по-справжньому слугує надією, як у повсякденні, так і при критичних обставинах, так це вірність нашого Господа, Який ніколи не полишає нас на самоті.

«Всі сини твої стануть за учнів Господніх, і спокій глибокий настане синам твоїм!» (Ісаї 54:13). Цим віршом можна коротко передати суть сподівання віруючої людини. Ми маємо впевненість, що за будь-яких обставин Бог має владу дати спокій нашим душам, якщо ми будемо чекати спасіння від Нього. Лиш той, хто позбувся усіх суєтних ідолів, на яких раніше сподівався, може відчутти справжню втіху та впевненість у Творцеві.

«Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм.» (Від Матвія 11:29)

Ще одне потужне місце, котре часто повертає мої роздуми до Небесного Батька. Він кличе: «Прийди до Мене - і Я дарую тобі спокій. Той спокій, котрий неможливо купити чи досягнути самотужки».

Важливо буде підкреслити, що Господь не обіцяє, що наше життя буде легким та безвітряним. Ісус розповідав притчу про двох людей: нерозумного та мудрого. Один жив власним розумом, основою життя ж іншого було Слово Боже. І коли прийшла буря, мудрий, що надіявся на Господа та виконував Його веління, вистояв, на відміну од нерозумного, який лише слухав, не бажаючи бути виконавцем. АЛЕ буря прийшла в життя обох... Обоє були випробувані.

Наша егоцентрична природа може обманювати, начебто Бог з нами лише коли все гладко. А якщо ми проходимо через труднощі, то нібито Він покинув нас... Певно, це можна вважати одною з найбільших помилок або ж просто духовним дитинством. На думку спадають чимало біблійних героїв, а також людей, ближчих до сучасності, чий життя слугують підтвердженням того, що вибраним Бо-

аби слугувати прикладом кожному з нас.

Проходячи гоніння та смертельні небезпеки, Давидове серце не огрубіло, а навпаки стало чутливим до Божого голосу. Він усвідомив, що справжнє сховище од бід – в Божій присутності. «Бо мій батько та мати моя мене кинули, та Господь прийме мене!» (Псалом 26:10)

Важко читати подібне без сліз... Але так може бути й у нашому житті. Навіть найближчі люди можуть зрадити. Та Давид каже, що Господь прийме... Наскільки ми є багатими людьми! Нам завжди є до Кого піти! Є Творець, котрий має для нас майбуття і надію. «Яка величезна Твоя доброта, яку заховав Ти для тих, хто боїться Тебе, яку приготував для тих, хто на Тебе надіється перед людськими силами! Ти їх у заслоні обличчя Свого заховаш від людських тенет, Ти їх від лихих язиків у наметі сховаєш!» (Псалом 30:20,21)

Будь-хто може підвести. З єдиним виключенням: не підводить лише Бог.

«Блажен муж, що боїться Господа, що заповіді Його любить! Не боїться він звістки лихого, його серце міцне, надію складає на Господа!» (Псалом 111:1,7)

Дуже цікаво, що в центрі сильної бурі завжди є своєрідне вікно, де панує абсолютний спокій. Часом наше життя дійсно схоже на бурю. І якщо Бог певний час не припиняє цієї бурі, то Він здатний дарувати нам спокій прямо в її центрі...

За своє недовге життя мені довелося зустрітись із обставинами, від яких я ревно просив Бога визволити мене, а миттєвого рішення не приходило. І лише згодом я усвідомив, що мені потрібно було те пройти. І навчитися довіряти Богу навіть за критичних умов, пізнаючи Його вірність та любов.

«Благодать вам і мир від Бога Отця нашого й Господа Ісуса Христа!» (1 до Коринтян 1:3)

Благословінь, друзі!

Марк Лукін
Нефтенбах, Швейцарія

«МІНОМЕТ – В МОТЛОХ,
ПОЗИЦІЯ – В МОТЛОХ, А Я І МОЇ
ПОБРАТИМИ, ЗА ЯКИХ МОЛИЛИСЯ,
ЗАЛИШИЛИСЯ ЖИВИМИ...»

побратимів – пані Лілії, і під час розмови вона попросила дати список людей із моєї мінометної батареї, яка стояла на позиції. Вона сказала мені увімкнути 90 псалом – будемо ми слухати чи не будемо, навіть просто щоб він звучав. І сказала, що теж буде за нас молитися.

Ось іще одне свідчення українського воїна, який дивом залишився живим. Наші молитви – це потужна духовна зброя і надійний щит, що рятує життя людей. Тож такі свідчення надихають – молитися далі, вірити, не занепадати духом.

«Я хочу розповісти одну історію, яка сталася зі мною на фронті. Якось я зателефонував мамі одного з моїх

Тієї страшної ночі я ніколи не забуду. Міномет – в мотлох, позиція – в мотлох. Ми горіли, ми диміли, газовий балон залетів до мене в яму. Все навколо горіло, я вже думав, що якісь запальниці запускають по нас. Товстенні дерева зрізалися в нас над головою. Але я і 5 моїх побратимів, за яких молилися, залишилися живими. На мені єдине, що було, – це не-

велика подряпина. За нас молилися, і для мене це було чудо.

Я вважаю, що пані Лілія зі своїми друзями, близькими нас вимолвила. Вона вимолвила для нас життя. Я думаю, що в нас є якийсь шлях, є якась ціль, і ми маємо йти далі. Вона має триматися, ми маємо триматися, і ми всі маємо вірити в Бога.

Ішовши на війну, я був наполювину атеїстом, але тут я передився свої погляди. І це не із-за страху, що я хочу жити, і я повірив в Бога. Я побачив тут чудеса, які творить молитва, я побачив тут чудеса, які робить віра. І моє ставлення до Бога, до віри дуже змінилося. Я завжди буду вірити в Бога. Я знаю, що Він мене любить і Він мене береже».

29 травня 2023

За матеріалами сайту
<https://molytva.org.ua>

БІБЛІЯ ВРЯТУВАЛА ЖИТТЯ

Ця подія сталася в місті Золоте, що на Луганщині. Світлана Іванівна, головна героїня цієї історії, йшла зі служіння. Була друга година дня, місто і люди жили своїм звичайним життям. Аж раптом почався сильний обстріл. Снаряди від «Градів» приземлялись і трошили все на своєму шляху.

— Страху не було. Бо обстріли бували й раніше, ми з сестрою часто молилися – й обстріли закінчувались, – розповідає Світлана Іванівна. — Коли прилетіло, я була на площі поряд з домом. Сестра пішла раніше. Один зі снарядів влучив у наш будинок. Снаряди приземлялись поряд. Осколками вбило чоловіка недалеко від мене. А я... Я відчувала біль, але думала, що просто щось із плечем. Я пішла до сестри. Заходжу і кажу: «Я поранена». Але коли ми стали дивитись, то побачили, що осколками мені пошматувало одяг, однак жи-

віт був цілий. Лише рука, якою я тримала сумку, була поранена. Шматочок частини снаряда і досі в моєму тілі. Але лікарі кажуть, що він не загрожує моєму життю. Великий осколок від «Града» прошив мою сумку і Біблію. Якби не вона, то мене вже не було б. Біблія захистила моє серце від цього уламка.

Закінчила свою розповідь Світлана Іванівна такими словами: «З Україною Бог. Тому ми переможемо».

Так, ця історія дивовижного порятунку – не єдина в нашій країні. Господь і сьогодні творить дива, свідками яких є ми з вами. І не тільки свідками, а ще й учасниками. Адже молимося, віримо, наближаючи перемогу, а також просячи за людей у молитві заступництва.

20 березня 2023

За матеріалами сайту
<https://molytva.org.ua>

ДИВА СЬОГОДНІШНЬОГО ДНЯ:
8 КІЛОМЕТРІВ МІННИМ ПОЛЕМ

Молитва – це потужна зброя у духовному світі. І нині, в часи війни, коли людське життя на цій землі може обірватися в будь-яку хвилину, вона набуває особливого значення, нового смислу і важливості. Як підтвердження цієї думки зву-

чить свідчення з фронту.

«Того дня у нас був звичайний виїзд. Завдяки нашим успішним атакам ворога було відкинуто, тож ми були впевнені, що все відбуватиметься добре і перешкод не буде. Зі своїм напарником я їхав у невеликій броньованій машині зі швидкістю 120 км/год.

Зненацька назустріч нам виїхав ворожий танк. І коли він вистрілив, життя зупинилося на кілька секунд. Наша машина перевернулася і почала горіти. Я відчув біль, побачив, як з танка виходив російський солдат. Напарник на якийсь час відключився, бо було сильне попадання. У нього посікло обличчя, в мене обгоріла голова та спина.

На автоматі ми вибігли з машини, по нас знову стали стріляти. Ми вирішили розбігтися в різні боки, щоб

танк гаявся лише за кимось одним. Він вибрав мене...

Я миттєво ухвалюю рішення рухатися в бік мінного поля, маючи одкровення, яке отримав від Бога, що я в Його руці. Підходжу до певного місця і всередині відчуваю голос, який керує моїм кроком: «Давай ліворуч, давай праворуч». Так я пройшов 8 кілометрів.

Поранений, із набряклим оком та вивихнутою рукою, весь у крові, обгорілий, я повернувся на базу. Хлопці з мого загалу вже поховали мене подумки. Але побачивши мене, всі надзвичайно зраділи, обійняли мене і тоді вперше сказали: «Слава Богу!»

Мене вважали трохи божевільним, бо я починав усі наші виїзди з молитви, але після мого повернення без молитви ми більше нікуди не виїжджаємо»./

19 липня 2022

За матеріалами сайту
<https://molytva.org.ua>

І МОЛИТВИ...

Її молитви крила у польоті,
Це радість у хвилину непросту...
Підтримка у поразках і скорботі,
Матуся все розкаже Христу.

Молитви мамі бережуть так часто
Нас від тенет неправди в світі цім.
Вони нам не дозволять в прірву впасти,
Напевно, що нема рахунку їм...

Тримайте міцно на слизькій дорозі,
Є сонцем вдень і Ангелом вночі..
Молитва це розрада у тривозі,
Бальзам цілющий зраненій душі...

Солодкі сни до ранку діти бачать,
А хтось очей в цю ніч і не зімкне...
Знов мама не одна в молитві плаче,
Щоб Бог з дітьми постійно поруч був...

Ми перейдемо у житті крізь битви,
Ми вирвемося до світла із п'їтьми...
Допоки не стихають ще молитви,
Допоки наші моляться мамі...

В НЕБЕСАХ

Земне життя вже проминає,
Та в серці не печаль і страх,
Його все більше потішає
Надія бути в Небесах.

Хоча раніше я, напевно,
Не мріяв навіть бути там,
А заслуговував на пекло,
Якщо судити по ділам.

Тепер я сумніви відкинув
На те, що в Небо увійду,
Бо я, покавшись, довірив
Свій шлях Спасителю Христу.

І сподіваючись на милість,
В часи страждання і тривоги
Я все частіше, грішний, мрію
Про те, що нам готує Бог.

Хоча нам скупі Божі Слова
Малює рай на небесах,
Та запевняє, що такого
Не уявити і в думках.

Там всі забудуться скорботи,
Не буде смерті і плачу,
Прокляття, болі і хвороби,
Там кожну Бог зітре сльозу.

Земне життя так швидко плине,
Слабка і тлінна наша плоть.
Але для вічності нетлінні,
Нові тіла нам дасть Господь.

Коли ж тисячолітнє Царство
Прийде під владою Христа,
Там будуть в святості і правді
Часи блаженні для життя.

Тоді Небесний град на землю
Зійде, коли її вогнем
Очистить Бог від зла і скверни,
І ми увійдемо в Едем.

Бог нам поверне образ Божий,
Нрав досконалий і святий,
І не спокуситься там жоден,
Бо ворог зникне з людський.

І ми в раю, на дивування,
Із Богом, як Адам, близьке
Знов будем мати спілкування
І Божі бачити лице.

І всіх, записаних у книзі,
Бог забере на Небеса,
А значить, з нами будуть ближні,
Усі, хто вірував в Христа.

Нам не набридне рай нітрохи,
Бо мало й вічності часів,
Щоб дивні всі діла Господні
Пізнати в славі і красі.

Бог дав нам волю, і до смерті
Обрати кожен вільний сам:
Чи бути в вічності у пеклі,
Чи з Богом бути в Небесах.

Віктор Рибаків

ЗНЕЦІНЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ЯК УНИКНУТИ РУЙНУВАННЯ ВАШОЇ САМООЦІНКИ

У вступі до цієї статті ми розглянемо тему «Знецінення особистості та його вплив на наше життя». Ми розглянемо, як диявол використовує тактику знецінення для руйнування нашої самооцінки, а також як ми можемо захиститися від цього впливу.

У другому розділі Книги Буття говориться про те, як Бог створив людину і поселив її в саду Едемському. Бог заборонив людині їсти плоди з дерева пізнання добра і зла, попередивши, що у день, коли людина скуштує ці плоди, вона помре.

Ми можемо розглядати цю заборону як обмеження або насильство над людиною. Однак я вірю, що Бог турбувався про людину і надавав їй право вибору. Бог хотів, щоб людина жила в гармонії з Його планами і попереджав його про наслідки, які могли виникнути від порушення заборони.

У третьому розділі Книги Буття описується, як диявол у образі змія обдурив Єву і переконав її в тому, що Бог обманює її і її чоловіка. Диявол запропонував Єві іншу точку зору на турботу Бога і переконав її, що плоди дерева пізнання добра і зла можуть дати їй знання, порівнянне з Божественним.

Ця історія показує нам, як диявол використовує тактику знецінення,

щоб руйнувати нашу віру в Божу турботу і доброту. Він намагається переконати нас в тому, що Бог не цінує нас і не хоче дати нам кращого.

Ми можемо бачити приклади знецінення в різних ситуаціях нашого життя. Наприклад, діти можуть знецінювати зусилля батьків, не розуміючи, що батьківство вимагає великих жертв і турботи. Також суспільство може не цінувати нас і наші досягнення, що може призвести до низької самооцінки і сумнівів у власних здібностях.

Як ми можемо захистити себе від такого? По-перше, ми повинні бути обережними у виборі оточення та радників. Ми повинні звертати увагу на те, хто впливає на нас і які ідеї вони нам пропонують. Якщо ми бачимо, що хтось намагається знецінити нас або наше достоїнство, ми повинні відвернутися від нього і звернутися до Божих слів та обіцянок.

Також дуже важливо говорити слова натхнення та підтримки один одному. Ми повинні знаходити слова, які піднімуть нашого партнера і допоможуть йому розкрити свій потенціал. Постійні погані слова можуть руйнувати відносини і сім'ю.

Крім того, ми повинні пам'ятати, що кожна людина є унікальною і має свої таланти і здібності. Ми не повинні порівнювати себе з іншими

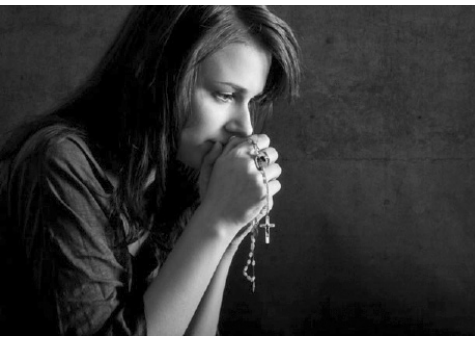
людьми і не повинні думати, що ми нічого не варті. Ми повинні цінувати себе і свої досягнення, які Бог вклав у нас.

Знецінення особистості - це гріх, який може руйнувати нашу самооцінку та щастя. Ми повинні бути обережними у виборі оточення і не допускати знецінення себе або інших людей. Ми повинні пам'ятати, що кожна людина має цінність і унікальні здібності, які потрібно цінувати та розвивати. Нехай Бог стане джерелом нашої самооцінки та віри в нашу цінність

Крім того, важливо усвідомити, що знецінення особистості може розпочатися з нас самих. Ми часто критикуємо себе, порівнюємо з іншими і дуже суворо судимо себе за минулі помилки. Це створює внутрішню рану, яка робить нас більш вразливими до зовнішніх атак на нашу самооцінку.

Щоб протистояти цьому, ми повинні практикувати самоспівчуття та любов до себе. Ми повинні навчитися приймати себе такими, які ми є, з нашими достоїнствами і недоліками. Поступово замінюючи критику на нас на Божі обіцянки про нас, ми створюємо більш здорове ставлення до себе, яке захищає нас від знецінення.

Також важливо розвивати свої

унікальні таланти та здібності. Коли ми знаходимо своє покликання і починаємо розвивати його, ми зміцнюємо свою самооцінку і стаємо більш впевненими в собі. Тому важливо відкрити для себе свої уподобання та інтереси і вкладати в них час і енергію.

Нарешті, ключовим аспектом захисту є наше внутрішнє переконання у власній цінності та непохитна віра в те, що ми заслуговуємо на любов, повагу і достоїнство. Нехай кожен з нас знайде цю впевненість, спираючись на віру та довіру до себе і до Божого провидіння.

Апостол Павло у листі до Филип'ян глибоко міркував про поняття справжньої цінності та самооцінки. Він писав про те, що його джерелом є не власні заслуги, а віра в Бога, який дарує нам свою любов та благодать.

Це нагадує нам про те, що справжня цінність людини випливає не з її досягнень або зовнішніх обставин, а з її відносин з Богом та її участі у Божественному плані.

Карен Исоян,
головний редактор газети
«Небесна Криниця»

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;
Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я – Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоєї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Левка Лук'яненка, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ ЩИРО ДЯКУЄ ЦЕРКВІ LOGOS, ВАРШАВА, ЗА НАДАННЯ КОШТІВ ДЛЯ ДРУКУ ГАЗЕТИ

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельская церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія KB № 20494-10294ПР	Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4	Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі Коректор: Олена Ронжина, Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев	Наш рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень (благодійних внесків) – № рахунку: 26205880550147 МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Призначення платежу: Благодійні внески Для зарахування карту № 5168 7451 4432 7118 Ронжина Олена Анатоліївна	Надруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова 12а, тел.: (0432)55-63-97. Зам.2420705 Наклад: 1000 примірників.
--	---	--	---	--